

Elhunyt Szervátiusz Tibor szobrászművész

2018. április 25. 16:46

Életének 88. évében elhunyt Szervátiusz Tibor. A Kossuth-díjas szobrászművészt, a nemzet művészt az Emberi Erőforrások Minisztériuma saját halottjának tekinti.

Szervátiusz Tibor 1930-ban, Kolozsváron született. Első mestere, édesapja művészetéből vette át és fejlesztette tovább a népi faragás, a székely népművészet szobrászati elemeit. 1949 és 1955 között a kolozsvári Képzőművészeti Főiskolán tanult. 1977 óta Budapesten élt és alkotott.

Az 1950-es években elsősorban népi témák foglalkoztatták: moldvai, gyimesi csángók, csíki székelyek ihlette modorban fából készítette szobrait. A nyugati modern művészettel való találkozás indította új utakra. Vas- és bronzszobrokat is készített, domináns anyaga a fa és a kő; egyéni szobrászati formanyelvét elsősorban ezek körében alakította ki.

Sokoldalú művészként több stílusban is alkotott az expresszionizmustól a geometrikus absztrakción át a törzsi művészetre emlékeztető szobrokig. Több szoborciklus, számos történelmi ihletésű szobor és jelentős köztéri alkotások kerültek ki műhelyéből. Művészi céljairól így vallott: „Művészetet magyart, de egyetemesen emberit kell teremtenem. Úgy kell a szobrászatban alkalmaznom a század plasztikai törvényeit, hogy általuk ennek a népnek a nyelvén, ennek a népnek a múltját, történelmét, tragédiáit, katartikus élményeit fogalmazzam meg.”

Figurális szobrai erősen kötődnek a természeti-tapasztalati valósághoz, Közép-Európa történelméhez, az emberi humánushoz. Harmóniaszobrai a népi művészetből kiinduló figurákat, népszokásokat örökítenek meg. Portréi összefoglalások, idolkok, „lét-portrék”; szellemi kiválóságaink, történelmi elődeink arcát jelképpé formálják. Több szobrot is készített Petőfi Sándorról, Ady Endréről, Bartók Béláról és Szabó Dezsőről.

Számos kiállítása volt itthon és külföldön. Műveit többek között a Magyar Nemzeti Galéria, a Magyar Nemzeti Múzeum, a Petőfi Irodalmi Múzeum, a Kolozsvári Művészeti Múzeum őrzi, illetve magángyűjtemények szerte a világon Európán kívül az USA-ban, Kanadában, Japánban és Ausztráliában is.

Jelentősebb köztéri szobrai: Életfa (1984) Csongrád; Az idő kapujában (1994) Orosháza; Magyar oltár (1996) Budapest, Kőbánya, Szent László tér; 1956-os emlékmű (2001) Budapest, XXII. kerületi Városház tér; Tiszta forrásból (2016) Kecskemét, a Kodály Intézet előtt.

Munkásságáért többek között a Magyar Köztársaság Érdemrend Középkeresztjével (1992), Kossuth-díjjal (2001) és Magyar Örökség díjjal (2003) tüntették ki.

Szervátiusz Tibort az Emberi Erőforrások Minisztériuma a családdal egyetértésben saját halottjának tekinti.

(EMMI Kultúráért Felelős Államtitkárság)